

عنوان مقاله:

بررسی اصول معماری پایدار و تأثیر آن در حفظ حوزه محیط زیست

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی و سومین کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فرشته پاشایی کمالی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه

فرشته اسماییلی - دانشجوی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد هریس

خلاصه مقاله:

توسعه ادراک مفهوم پایداری، بیانگر افزایش آگاهی بشر نسبت به مسائل زیست محیطی و مشکلات فرهنگی و اجتماعی - اقتصادی می باشد. افزایش جمعیت و به ویژه تکنولوژی و عدم تناسب آن با محیط زیست موج تغییرات وسیع و برهم خوردن شرایط طبیعی در بسیاری از نقاط جهان شده است. آثار سوء تکنولوژی مدرن بر روی محیط زیست نوعی آگاهی نو نسبت به مسائل زیست محیطی در مردم به وجود آورد. دستیابی به توسعه پایدار بهره وری معقول از منابع طبیعی تغییر جهت اساسی در نگرش انسان به طبیعت و تجدید نظر جدی در الگوهای تولید و مصرف است. در امتداد آن می توان چنین گفت که تجلی توسعه پایدار در حوزه محیط ساخته شده، معماری پایدار نامیده می شود. در حرکت جهانی به سوی توسعه پایدار معماری قطعاً یکی از عوامل اصلی و راهبردی آن خواهد بود چرا که ساختمان ها اصلی ترین وسیع ترین و ماندگارترین تغییراتی هستند که انسان در روی کره زمین به وجود آورده است و از آنجا که نقاط ضعف و قوت یک ساختمان بر زیست بوم جهان تأثیر مستقیم خواهد داشت وظیفه ای بس حساس در این خصوص بر عهده آنان می باشد. آنچه که در این مقاله مورد توجه قرار گرفته است، رویکرد معماری پایدار نسبت به مسائل محیطی است؛ هر چند که جدا کردن این موضوع از سایر جنبه های اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی، کاری دشوار است. در مقاله حاضر ابتدا معماری پایدار براساس تعاریف ارائه شده سپس به بررسی دقیق اصول آن پرداخته شده است که هدف آن ارائه راهکارهای عملی برای ارزیابی پایداری محیطی می باشد. روش این پژوهش مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای است و رویکردی توصیفی دارد. نتایج به دست آمده از این پژوهش با هدف معماری پایدار به اصلاح رابطه انسان، طبیعت و معماری می پردازد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایداری، معماری پایدار، محیط زیست، طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/519249>

